

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓
หลักธรรมชาติของการสร้างบุญสร้างบาป

(มีผู้ฟังธรรมประมาณ ๑,๐๐๐ คน)

..เมื่อวานนี้ สรุบทองคำและดอลลาร์ วันที่ ๒๒ ตุลา ทองคำได้ ๓ กิโล ๕๙ บาท ๙๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๗๒ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ ๔ พัน กิโลนั้น เวลานี้ได้มอบและฝากคลังหลวงไว้แล้ว ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง แล้วทองคำที่ได้หลังจากฝากและมอบแล้วนั้น เวลานี้ได้ ๑๘๔ กิโล นี้ ๑๘๔ กิโล ๒๙ บาท ๖๐ สตางค์ อันนี้ ยังไม่ได้หลอม และยังไม่ฝากไม่ได้มอบ มันก็ได้ถึง ๒๖๒ กิโล ไปกรุงเทพฯ คราวต่อไปนี้อาจจะได้หลอม มันอาจจะถึง ๔๐๐ กิโล ถ้าถึง ๔๐๐ กิโลขึ้นไปแล้วเราก็กหลอม เราเคยหลอมประมาณ ๔๐๐ กิโล เราหลอมแต่ละครั้ง ๆ นะ อันนี้มันก็ได้ ๒๖๒ กิโล แล้วนั้น เราไปกรุงเทพฯ คราวหน้าจะได้หลอม คอยฟังเสียก่อน จังหวะไหนพอเหมาะพอดีเราก็กหลอมตอนนั้น ที่นี้ทองคำที่ได้ทีหลังนี้ ๑๘๔ กิโล ๒๙ บาท ๖๐ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมด ทั้งหลอมและยังไม่หลอมได้ ๒,๒๔๖ กิโลครึ่ง ยังขาด ๑,๗๕๓ กิโลครึ่ง จะครบจำนวน ๔ พันกิโล เราก็อ่านเป็นประจำวัน ๆ มาอย่างนี้ เฉพาะกฐินเลยไม่ทราบว่าจะแยกออกมาอ่านนะ มันก็อยู่ด้วยกันทั้งหมดเลย ดอลลาร์ก็ดูเหมือนจะได้ ๔ พันกว่าดอลลาร์นะ (๔,๗๐๐ คว้า) ๔,๗๐๐ เหยอ เราก็อ่านแล้วก็ลืมไปแล้วอย่างนั้นนะ ดูเหมือน ๔ พัน คิดว่าจำได้แต่ต้นว่าเป็น ๔ พัน นี้ดอลลาร์ สำหรับเงินสดวันกฐิน ที่นับเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้ ๖ ล้าน ๗ แสน เท่าไรอีก เฉพาะที่นับแล้วตอนถึงเที่ยงที่นับเสร็จเรียบร้อยแล้ว เอรายการนั้นมาอ่าน หลังจากนั้นมากก็ได้ไม่นับ

แต่ยังงี้ก็ตาม กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบไว้ ตามที่เราประกาศไว้ไม่เคยคลื่อนคลาดตั้งแต่ต้นมานะ คือเงินสดนี้เราประกาศไว้แล้วแต่ต้นว่า เราจะไม่เอาเข้าคลังหลวง เราจะกระจายให้เป็นเงินหมุนเวียนช่วยทั่วประเทศไทย เงินจำนวนนี้นะ นี้เราประกาศไว้แต่ต้นแล้ว ส่วนทองคำกับดอลลาร์นั้นเข้าร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เข้าหมด ส่วนเงินสดนี้เราจะแยกไว้ช่วยทั่วประเทศไทยจังหวัดต่างๆ เราคิดว่าอย่างนั้นในเบื้องต้นนะ เราก็กประกาศออกมาด้วยว่าเราจะมอบตามจุด จังหวัดไหนที่มีความจำเป็นมากน้อยเพียงไร ก็จะยกเงินก้อนไปมอบให้ ๆ ให้หัวหน้ามารับ

ทีนี้เมื่อเราเห็นหัวหน้าสกปรก แล้วเราสะเทือนใจมาก เช่นหัวหน้าประเทศไทย เราเวลานี้สกปรกมากที่สุด จนเป็นประวัติศาสตร์ในเมืองไทยเรา เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะนอนตายใจได้อย่างไร ธรรมเป็นของสะอาดสุดยอดนี้ อะโรมาแปดเปื้อนนิดหน่อยอย่างผ้าขาวเรานี้รู้ทันที ถ้าเป็นหลังหมิดดำแล้วเท่าไรมันก็ไม่รู้ อันนี้พวกหลังหมิดดำ

พาดเข้ามาในผ้าขาวมັນก็แหวกไปหมดละซี เพราะฉะนั้นเราจึงหักเงินจำนวนนี้ ที่แรกว่าจะมอบอย่างนั้น เมื่อมอบไปแล้วเขาก็บอกว่าบริษัทนั้นแหละ มหาโจรก็ต้องบอกว่าบริษัท ปากหวานเกินคาดไม่มีใครเกินมหาโจรนะ เวลาไปมอบแล้วมันจะไปลงหมดเลย เราไม่ไว้ใจตรงนี้ เราเลยไม่มอบอย่างนั้น ที่จะมอบต่างจังหวัดตั้งที่ว่า ไม่ไว้ใจในการมอบ เพราะเราไม่ได้ติดตามดูนี่ เราเลยหักเงินจำนวนนี้คืนมาหาเราทั้งหมด เราจะเป็นผู้ควบคุมเองในการเงินหมุนเวียนทั้งหมดนี้ ออกที่ไหนเราเป็นคนสั่งการเอง ๆ แน่นอกร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ เลย เราจึงย้อนเข้ามาจุดนี้แหละ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ในเงินจำนวนนี้เราได้ประกาศแล้ว จะไม่เข้าคลังหลวง แต่ครั้งแล้วความหวังใยในคลังหลวงมีมาก เราจึงหักเงินจำนวนนี้ ซึ่งมีอยู่แล้วเวลานี้ ๘๕๐ กว่าล้านนะ เราเลยหักเอา ๘๐๐ ล้านนี้ เข้ามาซื้อทองคำ เวลานี้รอจังหวะที่จะซื้อทองคำ คอยดู เงินดอลลาร์ เงินบาทไทยขนาดไหน ๆ ถ้าควรจะรีบซื้อก็รีบซื้อเสีย ถ้ายังไม่อย่างนั้นก็คอยดูกันอยู่อย่างนี้ เราดูไปตลอดนะ สังเกตไปตลอด ถ้ามืดเรื่อย ๆ เงินบาทไทยกับดอลลาร์เป็นยังไง ๆ ถ้าเขาเหยียบเงินบาทไทยเรามาก ก็จะไม่เสียทำไปอีกนะ เราหมุนเข้าทองคำเสีย เราว่านี่ รอจังหวะอยู่ตลอดมานะ

เงินไทยที่ว่า ๘๐๐ ล้านนี้จึงยังไม่ซื้อทองคำเวลานี้ รอจังหวะ ส่วน ๕๐ กว่าล้านนั้น เราจะแยกไปอย่างที่ว่านี้ แต่ก็ยังก้ำกึ่งอยู่อีกในเงิน ๕๐ กว่าล้านนี้อาจจะแยกเข้ามาดังที่เราเคยแยกมา ๑๕ กิโลนี้ ออกจาก ๕๐ กว่าล้าน ไม่ได้เข้าไปแต่นะ ๘๐๐ ล้านไม่แตะ อันนี้ใครแตะไม่ได้เลย เราเอาเศษนี้ไป ต่อไปอาจเอาเศษเรื่อย ๆ ไปอย่างนี้ จึงว่ามั่นก้ำกึ่งอยู่อันนี้ อยู่ในการพิจารณาของเราเอง ที่ดูแลทั่วประเทศไทยด้วยความเมตตาล้วน ๆ อันไหนควรหนัก อันไหนควรเบา เราจะพิจารณาของเราเอง แล้วสั่งตามนั้น แล้วเป็นที่แน่ใจไปตลอด ไม่มีมลทินมัวหมองในการดำเนินงานของเรา เรียกว่าดำเนินด้วยความพินิจพิจารณาเต็มที่และเมตตาครอบ ๆ ตลอดเวลา

ดูเหมือนวันกฐินได้ ๖ ล้านกว่านะ (๖ ล้าน ๗ แสนกว่า) พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ เงินเหล่านี้เราจะแยกออกมาช่วยพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศไทยดังที่เคยปฏิบัติมาแล้ว เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน เป็นต้น นี่เป็นพื้นฐานที่เราช่วยตลอดมา เงินจำนวนนี้เราจะแยกออกมาทางนี้แหละ โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่าง ๆ จะอยู่ในเงินจำนวนหมุนเวียนนี้ทั้งนั้นแหละ ที่เราช่วยตลอดมาและจะช่วยตลอดไปจากเงินหมุนเวียนเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเงินเหล่านี้จึงจะไม่เข้าคลังหลวง

กรุณาทราบไว้ทั่วกัน เราจะแยกออกมาช่วย เพราะเวลานี้เมื่อเทียบกับสมบัติที่เข้าคลังหลวงคราวนี้ก็ ทองคำคราวนี้ได้ไม่ต่ำกว่า ๑๒๕ กิโลนะ นี่ก็เข้าคลังหลวงล้วน ๆ แล้วดอลลาร์เท่าไรก็จะเข้าคลังหลวงทั้งหมด แล้วที่นี้ก็ บัญชีกฐินที่เขาโอนมาทางกฐิน

แล้ว นี่ก็จะเข้าทองคำทั้งหมด เราไม่แยกเลยจำนวนนั้นะ ๒ บัญชี คือที่อุดร บัญชีหนึ่ง ไทยพาณิชย์ แล้วกรุงเทพฯ บัญชีหนึ่ง ไทยพาณิชย์ คิดว่าคงไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาท ทางนี้ดูว่าไม่ต่ำกว่า ๒ ล้าน อย่างน้อย ๒ ล้าน ทางโน้นทราบจากชายป้อมว่า ๓ ล้านหรือ ที่ว่าเงินนี้อย่างน้อยจะไม่ต่ำกว่า ๕ ล้าน ใน ๒ บัญชีนี้ เราพูดอย่างน้อยเอาไว้ละ แล้วเงินจำนวนนี้เราจะไม่แตะ จะไม่ออกทางเงินหมุนเวียน จะหมุนเข้าทองคำทั้งหมด

รวมแล้ว ทองคำ ดอลลาร์ กับเงินสด เข้าตั้งที่กล่าวนี้ เข้าคลังหลวงหมด แต่ส่วนเศษเหลือจากนั้น เราจะออกเป็นเงินหมุนเวียน ซึ่งก็มีจำนวนน้อยมากนะ เพราะอะไรเงินหมุนเวียนทำไมถึงน้อยมาก ก็เพราะเราเป็นห่วงใยในคลังหลวงมากกว่าอย่างอื่น พี่น้องชาวไทยเรายังพออุพอไถ ขอให้หลักเกณฑ์แห่งชาติไทย หัวใจของชาติไทยได้มีความแน่นหนามั่นคง เราเป็นที่พอใจในจุดนั้น เพราะฉะนั้นเราถึงหมุนเข้าไปสู่ทองคำเรื่อยๆ กรุณาทราบตามนี้นะ

เงินเหล่านี้ เราจะแยกเป็นเงินหมุนเวียนไปละที่นี้ เพราะมีจำนวนน้อยมาก ได้ในวันกฐินตั้ง ๖ ล้านบาท คิดดูซิ หนองบัวลำภู(ร.พ.) ฟาดไป ๓ ล้านแล้ว ก็ยังเหลืออยู่ ๓ ล้านใช้ไหมละ แล้วตึกอีกเท่าไร เวลานั้นตึก ๒ หลัง อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕ ล้าน เตี้ยวนี้ละ แล้วโรงเรียนอีกหลังหนึ่ง อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๒ ล้าน เพราะเป็นโรงเรียน ๒ ชั้น ทำเป็น ๒ ชั้นเลย ให้สมบูรณ์แบบ แล้วก็กำลังต่อโรงพยาบาลน้ำอูนอีก อันนี้ไม่เรียกว่าสร้างตึก ต่อตึกไป เวลานั้นก็ตึก ๒ หลัง โรงพยาบาลบุงคล้า โรงพยาบาลอากาศอำนวย อันนี้มาก อากาศอำนวยนี้ ๓๐ เตียง แล้วเครื่องอุปกรณ์เราจะให้หมดอีกกะนั้นนะ ไม่เพียงแต่ว่าจะสร้างตึกให้เฉยๆ เครื่องอุปกรณ์เขาก็ขอไว้แล้ว เราก็บอกว่าให้รอเสียก่อน ดูจังหวะนี้ไปก่อน คำว่ารอก็คือเราจะให้นั่นเอง นี่ให้ทั้งอุปกรณ์ ๓๐ เตียงนี้ อุปกรณ์อะไรเราจะให้หมด นอกจากราคาของตึกแล้วยังจะให้อันนี้อีก ส่วนบุงคล้าเป็นบ้านพักของเจ้าหน้าที่ ๔ ชั้น ส่วนทาง(น้ำอูน) นี้มี ๒ ห้อง แต่ไม่มากนักหรอก คือจะไม่ถึงล้านตึกนี้นะ จะอยู่ในย่านนั้นแหละ อย่างมากดูว่าจะไม่เลยล้านไปทางน้ำอูน นี้ละจะอาศัยเงินหมุนเวียนนี้แหละออก ออกไปเรื่อยๆ

ไม่ว่าทิศทางใด ๆ จ่ายอะไร ๆ รอบด้านเหล่านี้ มีแต่เงินหมุนเวียนนะจ่าย นี่เราพูดส่วนใหญ่ละ ส่วนย่อยที่จะจ่ายไปทุกทิศทุกทางนี้ โอย นับประมาณไม่ได้ละ จากเงินเหล่านี้ทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเงินที่ได้มาคราวหลังนี้ เราจึงได้แยกออกมาเป็นเงินหมุนเวียน กรุณาทราบไว้ทั่วกันอย่างนี้นะ

ยอดรวมทองคำและดอลลาร์งานกฐินวัดป่าบ้านตาด ถึงวันที่ ๒๒ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑๒๑ กิโล ๕๗ บาท ๖๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑,๔๕๑ ดอลลาร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๒ เงินสดได้ ๗,๒๙๕,๗๑๙ บาท ในวงกฐินนะ ให้พวกเราทราบตาม

นี้ ทองคำได้ ๑๒๑ กิโล ๕๗ บาท ๖๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑,๘๕๑ ดอลลาร์ นับว่า
ได้มากพอสมควรนะ นี่ถ้าคิดเป็นเงินไทยทั้งหมด ทั้งทองคำทั้งดอลลาร์รวมแล้วมันจะ
เป็นเท่าไรเราก็ไม่ได้บอก ทั้งหมดนี้น่าจะไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านบาท งานกฐินคราวนี้นะ ทอง
คำ ๑๒๑ กิโล ๕๗ บาทนี้จะคิดเป็นเงินไทยเท่าไร ลองคิดดูซิ แล้วดอลลาร์อีก

หลวงพ่อเจ้าข้าขอถวายบัญชีกฐินของคณะผู้ร่วมบุญเพื่อได้อนุโมทนา พร้อมกับ
เงินกฐินก่อนสุดท้าย อีก ๑๒,๗๐๐ บาท อันนี้เป็นเงินสดที่ได้รับทั้งหมดเป็นสาย ๆ
บุญแล้วก็จัดซื้อเครื่องกฐิน ซื้อทองพร้อมกับต้นผ้าป่า ส่วนทองอีก ๕ กิโลกว่า

ไหนอ่านซ้ำอีกทีหนึ่งนะ ว่าอีก ไม่ซ้ำ อ่านซ้ำ

บัญชีนี้เป็นบัญชีเงินสดทั้งหมดที่เข้ามา ใช้จัดซื้อเครื่องกฐิน ทำต้นผ้าป่าใหญ่
และน้อยอีก ๖ ต้นที่เป็นขบวนเจ้าค่ะ แล้วก็ซื้อทองด้วยเงินสดอีก ๕๒ บาทจากเงินยอด
นี้ ๔ แสนกว่านี้เจ้าค่ะ ส่วนทองอีก ๕ กิโลเศษนั้น หนูไม่ได้ลงบัญชีเพราะผู้ร่วมบุญท่าน
ซื้อมาเองเลยค่ะ แล้วก็เงินสดเหลือถวายก่อนสุดท้าย ๑๒,๗๐๐ บาท เจ้าค่ะ แต่ในตู้
ปลง.ไม่รู้จะมีมาอีกหรือเปล่านะเจ้าค่ะ

ไปตรวจดูซิแล้วค่อยมาประกาศ (หัวเราะ) มันหากมีอยู่นั้นละ ที่จะแทรกหมัด
เข้าใจไหม นี้อะไรนี่ ซองอะไรเหอ มั่นอะไรอยู่ในนี้ อ้อ ซองรายการ รายชื่อกฐินผู้ร่วม
บุญ ได้เท่าไรก็เท่า นั้นละนะ และต่อไปนี้ก็จะได้เรื่อย ๆ จะพยายาม งานอะไรก็ตามเรา
พยายามโอนอ่อนลงไปทุกอย่างนั้น วัดป่าบ้านตาดจะมีงานมากที่สุด ซึ่งแต่ก่อนไม่เคย
มีเลย ตัดขาดสะบั้นไปเลย เรื่องงานอย่ามายุ่งทันที ซ้ำเข้าทางจงกรม พระเณรทั้งวัดไม่
ให้ยุ่งกับงานใดทั้งนั้น เพราะฉะนั้นงานต่าง ๆ ที่จะให้มายุ่งเหยิงวุ่นวาย จะเป็นการ
กระทบกระเทือนกับพระกับเณรในทางความพากเพียรนี้ เราตัดหมดไม่ให้มายุ่ง แต่
เราก็โอนอ่อนลงขนาดนั้นนะ เดี่ยวงานวัดป่าบ้านตาด ๆ งานช่วยชาติ ๆ ทุกอย่างในวัด
ป่าบ้านตาดเลยเป็นงานใหญ่โตตลอด โหไม่มีที่ไหนสู้วัดป่าบ้านตาด ใ้งาน งานมากที่สุด
สุดนะ เดี่ยวนี้เป็นอย่างนั้นนะ เราก็โอนอ่อนลงขนาดนั้นละ เพราะเห็นแก่ชาติบ้านเมือง

ทางพระเณรเราก็ระวังรักษาเอาไว้ ไม่ให้เข้ามากกระทบกระเทือนมากนัก หากจำ
เป็นก็ออกมาช่วยชั่วคราวะยะกาล แล้วก็ให้เข้าทำความเพียร เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้ใครเข้า
ไปยุ่งแฉวนั้น เป็นสถานที่ทำความเพียร ซึ่งเข้มงวดกวดขันตลอดมานะวัดนี้ ไม่เคย
หย่อนยานทางความพากเพียรนะ นี่ก็เรียกว่าหย่อนยานลงมา บางทีก็ต้องใช้พระใช้เณร
ให้ช่วยกันอะไร ๆ มีเป็นบางกาล แต่สำหรับองค์ที่ท่านอดอาหารนั้นไม่แตะเลยจะก็องค์
ก็ตาม ไม่ให้มายุ่งกับงานนี้เลย ให้ท่านทำความเพียรเต็มความสามารถของท่านทุก ๆ
องค์ไป องค์ที่ท่านฉันอยู่ก็ให้มาช่วย ถ้าองค์ที่ท่านฉันนั้นท่านก็คงจะพิจารณากันละ

แยกแยะฉันบ้างไม่ฉันบ้าง ผู้ที่ฉันก็ให้ได้มาช่วยทำงานนี้บ้าง ผู้ที่ไม่ฉันก็ให้อยู่ เพราะเราได้เคยเตือนไว้อย่างนั้น เคยพูดให้ฟังเสมอ

วัดนี้จึงเรียกว่าโอนอ่อนลงมากที่สุด สำหรับพระเณรให้ประกอบความเพียรดังที่กล่าวแล้วนี้ละ แต่ก่อนไม่ให้มีภาระงานวัดนี้ ไม่ให้มีเลยเรื่องงาน เพราะเรื่องงานทางด้านธรรมะนี้ไม่มีอะไรเลิศเลอกว่านะ เราจึงสงวนมาก เอาอันนี้ยื่นออกเลย พุดง่าย ๆ ว่านี่เลยนะ ถอดอันนี้ออกยื่นแล้วมาเทียบกันหมดเลย มันเข้ากันไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นจึงต้องสงวนธรรมสำหรับพระทั้งหลายให้ก้าวเดิน ๆ ให้เห็นธรรมทั้งหลายที่เป็นของอัครรรยในหัวใจตัวเอง สิ่งเหล่านั้นไม่ได้อัครรรยอะไรนี้ อาศัยกันไปอย่างนั้น แต่โลกกิเลสมันถืออันนี้เลิศเลอกว่าธรรมไปเสีย แล้วเหยียบย่ำทำลายธรรม ธรรมเลยเป็นของไม่แปลกประหลาดอะไรเลย สิ่งแปลกประหลาดก็คือเหล่านี้ วัตถุต่าง ๆ ยุ่งไปหมดเลย

เรานี่พูดด้วยความสลดสังเวชนะ เกี่ยวกับเรื่องมาคลุกเคล้ากับโลกกับสงสารธรรมเป็นอย่างไรก็เห็นอยู่ประจักษ์ในหัวใจนี้ มันคุ้นอะไรเมื่อไร ธรรมนี้ไม่ได้คุ้นใครนะ ถึงเวลาโอนอ่อนก็อ่อนอ่อนด้วยความดีดพับ ๆ อยู่ตลอด ไม่ใช่ว่าอ่อนลงไปจนจะจม ธรรมแท้ไม่เป็นอย่างนั้นนะ อ่อนลงไปก็อ่อนด้วยความระวังตลอดเวลา อะไรกระเทือนแยบปัดออก ๆ อยู่เรื่อย ๆ ตลอด เป็นอย่างนั้นนะ

เราอยากให้พี่น้องชาวพุทธเรา ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานคือพุทธศาสนาเราจะให้สะอาดสวางหาคุณงามความดีเข้าสู่ทางด้านจิตใจให้มากนะ เราจะได้มีหลักมีเกณฑ์เดียวกันโลกอันนี้โลเลไปทั่วโลกนะ ไม่มีอะไรเป็นหลักเกณฑ์เลย ไปเกาะอิฐ เกาะปูน เกาะหิน เกาะทราย เกาะเงิน เกาะกระดาษ เกาะแร่ธาตุต่าง ๆ ทองคำนั้น ทองคำนี้ วัตถุต่าง ๆ จิตมันไม่มีที่เกาะ มันไปหาเกาะ ๆ ๆ แล้วก็เหลวไหลทั้งนั้นนะ ทั่วโลกเหลวไหลด้วยกัน เกาะธรรมที่จะเป็นหลักเกณฑ์ต่อใจนี้เราอยากว่าไม่มี นอกจากประเทศไทยและประเทศที่มีพุทธศาสนาจะมีแฝงอยู่บ้างเล็กน้อย นี่ผู้เกาะเป็นสาระสำคัญมีเท่านั้นนะ นอกนั้นเหลวไหลทั้งหมดทั่วโลก

เราอย่าเป็นบ้าว่าโลกนั้นเจริญ โลกนี้เจริญ มันเจริญด้วยไฟนด้วยไฟเผาหัวอกมันทั้งนั้นแหละ ดูเข้าไปหัวใจสัตว์ซี จะมาดูอะไรวัตถุนี้เขามาดั้งเดิม ตั้งแต่เรายังไม่เกิด เขาก็มีอยู่แล้ว ดูเขาอะไร เขาวิเศษวิโสอะไร ก็ดูซิ ทำเป็นตึกก็ว่าตึกไป มันก็ออกจากอิฐ จากปูน จากหิน จากทรายทั้งนั้น ดูซิมันออกมาจากไหน แล้วมันวิเศษวิโสอะไร ไปขึ้นอยู่ชั้นดาวดึงส์มันก็อิฐปูนหินทรายนี้แหละ ไปแข่งชั้นฟ้ามันก็อิฐทรายนี้แหละ ไม่ได้เลิศกว่านี้ละ แต่ธรรมอยู่ที่ไหนเลิศ อยู่ที่ไหนเลิศหมดธรรม ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดดิน เหนือดิน อยู่สูงอยู่ต่ำเลิศตลอด ไปที่ไหนเลิศที่นั่นนะธรรม ไม่ได้เหมือนโลกกิเลสสกปรกโสมนี่นะ

เราถึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลายอยู่เสมอว่า หลักใจเป็นสำคัญนะ การสร้างคุณงามความดีสร้างไปเถอะไม่จมน ร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์ไม่มีจมน ออกไปเท่าไรมันจะหมด ทางโน้นเข้ามาบรรจุแล้ว เข้ามาแล้ว หมดไปเท่าไรยิ่งเติมเข้ามา ๆ ให้ปี๊บประสานกันทันที ๆ นี่เป็นหลักธรรมชาติของการสร้างบุญสร้างบาป เป็นอย่างนั้นนะ

เรื่องสร้างบาปก็เหมือนกัน ใครจะว่าบาปไม่มีก็ตามเถอะ เอ้า สร้างลงไปข้างนั้นเลย ถ้าหากว่าจับทางดึงไว้ไม่อยู่แล้วก็ปล่อยเลย อย่างหนึ่งทางขาดมันยังไม่อยู่ ก็ไสมันไปเลยเข้าใจไหม เอ้า ๆ สร้างถ้าเก่งจริง เอาไปแข่งพระพุทธเจ้าดูซินะ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่เคยค้ำกันนะ เราเองก็ไม่เคยค้ำ กราบพระพุทธเจ้าราบหมดในสิ่งที่ทรงแสดงไว้ว่าบาป บุญ นรก สวรรค์ เหล่านี้ หาที่ค้ำไม่ได้ ประจักษ์อยู่ในหัวใจนี้แล้ว จะให้พูดว่ายังไง ถ้าเป็นวัตถุก็จะเอาไฟฟ้าตหน้าผากมันหมด ศาลาหลังนี้หน้าผากแตกทุกคน พวกเขาจะกลับกรุงเทพฯก็หน้าผากแตกติดกระดาศไว้ เอาเรื่องสวรรค์นิพพาน เรื่องนรกอเวจีมาตีเอาละซี นี่เห็นไหม ๆ ปี่วะ ๆ เลยเข้าใจไหม แต่นี่มันทำอย่างนั้นไม่ได้ก็มีแต่ วอก ๆ อยู่อย่างนี้ซิจะว่าไง

ใครจะจริงยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า เลิศเลอ ฝั่งนี้เป็นฝั่งที่เลิศเลอคือธรรม ฝั่งนี้เป็นฝั่งที่สกปรกมาก เตือดร้อนมากที่สุด คือฝั่งกิเลส มันคนละฝั่งตลอดมาอย่างนี้ นะ ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน ฝั่งนี้คือฝั่งธรรม เพื่อยกสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากทุกข์เป็นลำดับลำดับไป ฝั่งนี้เป็นฝั่งกิเลสที่จะลากสัตว์ทั้งหลายให้จมลงเป็นลำดับลำดับเช่นเดียวกัน ใครหมุนไปทางฝั่งกิเลสก็จม ๆ ใครหมุนไปทางฝั่งธรรมก็พ้น ๆ นี่จะมีสองฝั่งอยู่นี้ตลอดมากก็กบก็กัลป์ ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน มีก็กบก็กัลป์มาอย่างนี้ตลอด

เพราะฉะนั้นจึงไม่มีอันใดครีล้ำสมัย มันครีล้ำสมัยอยู่กับคน เช่น กิเลสมันหลอกกว่า ทำบุญให้ทานไม่ได้บุญได้กุศล มรรคผลนิพพานไม่มีอย่างนี้ มีแต่กิเลสเข้ามากลมกลบ ๆ ฝั่งนี้ ๆ เข้าใจไหม ฝั่งนี้ตีปี่วะลงไปเกิดมาตั้งแต่พ่อแต่แม่มีเคยเห็นนิพพานหรือ มันก็หงายหมาไปเลยเข้าใจไหม นี่ไม่มีใครไปตีมัน มีแต่มันฟาดเอาพวกเราหงายหมาไปเลยมันใช้ไม่ได้นะ ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี้พวกหงายหมาทั้งนั้นแหละ พูดแล้วมันโมโหนะ พูด มันเห็นประจักษ์อยู่ในหัวใจนี้ นะ สด ๆ ร้อน ๆ เพราะฉะนั้นถึงได้ประกาศไว้ตั้งแต่นี้ เราจวนจะตายแล้วนะ ให้รีบนะ เราไม่ได้มาโกหกโลกนะ

เราไม่เคยโกหกเราตั้งแต่วันออกปฏิบัติมาจนกระทั่งบัดนี้ หาที่ดำเนินดีเตียนศีลธรรมของตัวเองไม่ได้เลยฟังซิ ที่จะให้ทำความลามกด้วยเจตนาไม่มี นั่นฟังซิ นอกจากผิดพลาดด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มันมีได้ด้วยกันนั้นแหละ อันนี้ไม่ค่อยหยาบโหล่นัก ถ้ามีด้วยเจตนาที่หยาบมากที่สุด ท่านว่า อลัชชิตา หาความละอายบาปไม่ได้ คน

นั้นหยาบที่สุดนะ ถ้าคนยังมีหิริโอตตปะปะในธรรมอยู่แล้ว ขยะแขยงในสิ่งชั่วช้าลามกที่ผิดอะไร การรักษาศีลรักษาธรรมจะเข้มงวดกวาดขันตลอดไป เพราะมีหิริโอตตปะปะ ความสะดุ้งตัวด้วยสติอยู่เสมอ นี่เราก็ได้พยายามมาจนกระทั่งปานนี้ ธรรมที่เราได้รู้ได้เห็นไม่เคยปรากฏว่า ธรรมบทใดบาทใดที่มากโหกเรา ไม่เคยมี จนกระทั่งปัจจุบันนี้สว่างจำครอบครัวโลกธาตุมาได้ ๕๐ ปีนี้ ไม่ปรากฏว่าธรรมเหล่านี้มากโหกเราขณะนอนหลับหรือ ไม่เคยเห็น หลับก็หลับด้วยธรรมดา ตื่นก็ตื่นด้วยธรรมดาอยู่ตลอดเวลา อยู่ที่ไหนเป็นธรรมดาด้วยความบริสุทธิ์ล้วน ๆ ตลอดเวลา

นี่เราก็ประจักษ์ในหัวใจเราแล้วไม่เคยโกหกเรา ตั้งแต่การปฏิบัติเราก็ไม่เคยโกหกตัวเอง คือโกหกตัวเองว่าวันนี้จะทำอย่างนั้นๆ แล้วลบล้างการกระทำนั้นเสียให้เป็นความขี้เกียจขี้คร้านอ่อนแอ ทำลายความสัตย์ความจริงที่ตั้งไว้ไปหมดๆ นี่เราไม่มี เช่นวันไหนประกอบความเพียรรู้สึกว่าเป็นการแพ้กิลส วันนั้นมันเป็นอยู่ภายในใจจะอย่างที่สูงกับกิลสไม่ได้ น้ำตาาร่วง กูจะเอามึง นั้นนะเห็นไหม ทีนี้เวลาเจ้าของมีอะไร ความเพียรเจ้าของอ่อนข้อ วันนี้รู้สึกว่าเป็นกิลส ตัวขี้เกียจหรือตัวอ่อนแออะไรหากรู้อยู่ในนั้น ขยับอีกนะ จะแก้มือกัน แก้อยู่ในตัวนั้นแหละ นี่เราก็ไม่เคยพูดให้ใครฟัง นิสัยเรานั้นก็เป็นอย่างนั้น ถ้าได้แพ้วตัวเองตรงไหนแล้วจะพยายามแก้ตัวเองอยู่ตรงนั้นแหละ แพ้วตรงไหนตามแก้กันๆ ตลอดมา แล้วผลก็ได้ขึ้นจากการแก้ตัวๆ ที่บกพร่องตรงไหนแก้ หนุนขึ้นๆ จนกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้ ไม่ปรากฏว่าอะไรเป็นความเสียหายแก่ตนเองได้ตำหนิติเตียนไม่มี

จนกระทั่งได้มาแสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายฟัง นี้เรียกว่าธรรมแท้เป็นอย่างนี้ ไม่มีโกหก ตรงแนวๆ อยู่ตลอดเวลา แล้วธรรมพระพุทธรเจ้าทุกๆ พระองค์สอน มีแต่ธรรมตรงแนวทั้งนั้น ไม่ได้ผิดแปลกต่างกันเลยนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายจดจำเอาให้ดี ว่าบาปมีเท่านั้นพอแล้ว คำเดียวเท่านั้นไม่ต้องซ้ำอีก มีมาตั้งกับตั้งกัลป์ พระพุทธรเจ้าองค์ไหนสอนบอกว่ามีเหมือนกันหมด ถ้าว่าครอบครัวออกไปเป็นอย่างนั้นนะ บุญมีเหมือนกัน สดๆ ร้อนๆ เหมือนกัน แล้วแต่ความเคลื่อนย้ายกิริยาของสัตว์ เคลื่อนไปทางดีเป็นดีทันที เคลื่อนไปทางชั่ว ชั่วทันที นี่เป็นหลักธรรมชาติ ไม่ต้องใครแต่งตั้ง เจ้าของแต่งตั้งเอง แต่งตั้งคือความคิด การกระทำ การพูดการจาของเจ้าของนี้เรียกว่าการแต่งตั้ง ไปทางชั่วเป็นชั่วเลย ไปทางดีเป็นดีเลย ไปทางไหนเป็นทางนั้นเสมอมาตลอด คงเส้นคงวา พี่น้องทั้งหลายให้จำเอาไว้

พุทธศาสนาของเราคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานตั้งกับตั้งกัลป์ตลอดมา แล้วเรื่องของกิลสก็เป็นบ่อนรกอเวจีตลอดมาเช่นเดียวกัน พวกกันจำเอานะ วันพูดเพียงเท่านี้แหละ พูดไปพูดมาเหนื่อย อย่างเมื่อวานนี้ก็เหนื่อย

เป็นยังไงเมื่อวานนี้ฟังเทศน์ ชะอำนะ ได้ฟังเทศน์ถ้ากลองเพลเมื่อวานเป็นยังไง มันมาเสียตอนหนึ่ง นี่ละเห็นไหมความสำคัญคือความจำมันขาดไปเลย กำลังจะยกข้อเทียบเคียงกัน จะเอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย พอตีสัญญาความจำมันขาดซะมันไปเลย ต้องถามข้างหลัง ได้มาเลยไม่ติดไม่ต่อกัน ทีนี้เลยไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ยังเสียใจอยู่ ยังจะไปฟาดสามะโนหมาอยู่นะ มันเสียท่าเมื่อวานนี้นะ กำลังยกสามะโนคร้วหมามาทดสอบ มาชดกันกับพวกมนุษย์ มนุษย์อะไรก็ไม่ว่าแหละฟังเอาก็แล้วกัน มันก็ออกแล้ว เมื่อวานนี้ใช้ไหมละ (หัวเราะ)

ผ้าป่าหลังศาลาเจ้าคะ

โหน หลังศาลา โถพวกหน้าศาลาตายละ สู้พวกนี้ไม่ได้ มีแต่ใบแดงๆ ทองคำมาด้วย พวกหน้าศาลามันเปิดประตูให้กันหรือยังพวกนั้นนะ มันจะวิ่งชนกำแพงนะ มันสู้พวกนี้ไม่ได้

วันนี้เป็นวันที่ ๒๓ ตุลาคม วันปิยะมหาราชเจ้าคะ ขออุทิศอานิสงส์อันนี้ถวายแด่พระปิยะมหาราชเจ้าคะ

ดีแล้วพอใจ วันนี้ตรงกับวันปิยะมหาราชนะ นั่นละท่านทรงบำเพ็ญประโยชน์ให้โลกได้รับความร่มเย็น คำว่าปิยะมหาราช หมายถึงพระราชาเป็นที่รักของของประชาชน แปลแล้วนะ ปิยะเป็นที่รักสนิทสนมกลมกลืนทุกอย่าง เทิดทูน ปิยะมหาราช พระราชาผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นที่เคารพรักของคนทั่วประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งทั่วประเทศไทยเรา จึงเรียกว่า วันปิยะๆ ดีละวันนี้ นี่พวกเราก็สร้างคุณงามความดีเข้าบูชาท่านนะ ด้วยความรักชาติความเสียสละของเรา เพราะเป็นที่รักของเราทุกคนๆ ชาติไทยของเรา ไม่มีใครจะรักชาติไทยของเรายิ่งกว่าเรารักชาติไทยของเรานะ ลูกของเราเรารัก พ่อแม่ของเราเรารัก ชาติของเราเราก็ต้องรักอย่างนั้น ถ้าไม่รักอันนี้แล้วเหลวไหลเลยนะ เสีย นี่จะเป็นกัมมที่ที่สองแล้วนะ เอาละพอ มันจะเริ่มขึ้นอีกแล้ว(หัวเราะ)

ลูกขอถวาย ๑๐๐ ดอลลาร์เจ้าคะ

โถ นี่ก็ไม่ใช้เล่นนะนี่ เป็น ๑๐๐ ดอลลาร์หรือนี้ ให้มาทุกวันๆ เมื่อวานนี้ ๒๐๐ ดอลลาร์ ดอลลาร์ยังงี้ก็ต้องเข้าคลังหลวง กฐินหรือไม่กฐินไม่สนใจ เข้าใจ เอาเลย เข้าเป็นกฐินกันทั้งนั้นแหละ คราวนี้เป็นคราวกฐิน มานี้มาในงานกฐิน ใครให้มานี้เข้ากฐินหมด เออมาอีกแล้วนะ เออวานนั้น มาจากทางไหนกันบ้างละ

จากกรุงเทพฯ ๑ ค่ะ

เออมาจากกรุงเทพฯ ๑ เอามา พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะให้พร เราก็พอใจ งานกฐินคราวนี้ได้มากพอสมควรไม่น้อยหน้าแหละ จะกลับวันนี้หรือ ใครมันเป็นอะไรมันไม่ดูหน้าดูหลัง คนมานี้เต็มศาลาใครลืมกระเป๋าคอนนี้มันเป็นบ้าแหวกแนวมาจากไหน

มาลีมกระเป่าๆ กระเป่าของใครลืมนะ โธ่ โม่โม่ เสียชื่อของวัดป่าบ้านตาด มีคนลืมนะ กระเป่านี้เสียชื่อวัด รีบๆ เอาไปอย่าให้เสียชื่อวัดนะ โธ่ (หัวเราะ)

ใครลืมนะกระเป่าสีดำ ๆ นะ กระเป่าของใคร เก็บไว้นานคิดดอกนะจะว่าไม่บอก (หัวเราะ) เอ้า สมัยทุกวันนี้ใครก็หาแต่รายได้ พระก็มาจากคน ว่าจั้นเลย มันก็หารายได้เหมือนกันละ

เวลากลับบ้านกลับเรือนก็ให้พากันระมัดระวังนะ เวลานี้รถเข้าทางกรุงเทพ ๆ จะมากนะ ต่างจังหวัดนี้ วันนี้หลังไหลกันไปทอดกฐินในที่ต่าง ๆ ซึ่งมาจากภาคกลางนั้นละเป็นส่วนใหญ่ วันนี้เป็นวันปิยะมหาราชเป็นวันกษัตริย์ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันระมัดระวัง อย่าขับสู่มสู่มหัวแบบคึกคะนองและรีบด่วน อยากถึงบ้านถึงเรือนเร็ว ๆ ไม่ถูกละ ให้รักษาความปลอดภัยด้วยความมีสติในการขับรถขับรา เวล่ำเวลาไม่สำคัญ ยิ่งกว่าความปลอดภัย ความปลอดภัยสำคัญมาก ถึงเวลาไหนก็ปลอดภัย ซ้ำก็ปลอดภัย เร็วก็ปลอดภัย อันนี้สำคัญมาก ให้พากันระมัดระวัง วันนี้รถเข้ากรุงเทพจะมากนะ ทางยิ่งฝนตกด้วยแล้วอย่าวิ่งเร็ว ลื่นได้ง่าย ถ้ามีฝนแล้วรถต้องช้า นี่ฝนก็ตกอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ บางแห่งอาจจะหนักกว่านี้ก็ได้ ให้พากันขับไปด้วยความระมัดระวังทุกคน ๆ หลวงตาเป็นห่วงจึงต้องได้เตือนไว้ให้พากันระมัดระวัง เอามาเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะได้ให้พร ๓ โมงแล้ว ต่อไปเราก็ตั้งใหม่ละ ตั้งเพื่อชาติของเรา ตั้งจนขึ้นได้ ยังขึ้นไม่ได้ไม่ถอย ตั้งตลอด

ลูกมากับคณะจากกรุงเทพ ๆ

มาหลายคนอยู่เหรอ

๒๘ คนเจ้าคะ

อยู่พัทยาไม่ใช่เหรอ

อยู่พัทยาเจ้าคะ

ตอนนั้นหลวงตาไปเทศน์พัทยาได้ฟังหรือเปล่า

ฟังเจ้าคะ

วันนั้นแถวพัทยามาตัวผู้ตัวเมียมันนอนหงายอยู่ อยู่ชายทะเลตามนั้น เวลาเราไปเทศน์ใครก็จืดจ่อ ท่านจะฟาดตรงนี้ ๆ เราเฉยไม่ไปเลยนะ ไปทางอื่นเลยเหมือนกับไม่เคยเห็นพัทยาเลย นั่นเห็นใหม่ละว่าจะลงหินไม่ลง (หัวเราะ) คือจะเทศน์เรื่องนี้ ความหมายนะ ว่าท่านจะเอาตรงนี้ ไม่เข้าเลย บทเวลาจะเข้า ไปเข้าโต๊ะละหมื่นละแสน โต๊ะละล้าน มันเลี้ยงหาพ่อหาแม่อะไรขึ้นเลยตรงนั้น ไปขึ้นตรงนั้นนะ นี่พัทยาเรายังจำได้ ไม่ลงชายทะเล มันฟาดขึ้นโต๊ะละหมื่นละแสน โต๊ะละล้านละล้านเลี้ยงกัน มันเลี้ยง

หาพ่อหาแม่อะไร ตั้งแต่โคตรหลวงตาบักก็ไม่เคยเลี้ยงอย่างนี้ ยกโคตรเจ้าของขึ้นใส่กัน
เลยเขี้ยวไปนั้นเสีย เสร็จแล้วนะ ที่นี้จะให้พรแล้วนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd